

Sag T-237/02

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — procedure for kontrol med statsstøtte — undtagelse vedrørende beskyttelsen af undersøgelsens formål — stiltiende afslag — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — intervention — intervenientens påstande, anbringender og argumenter«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 14. december 2006 II - 5134

Sammendrag af dom

1. *Retspleje — intervention — andre argumenter end dem, der er fremført af den part, der støttes*
(*Domstolens statut, art. 40, stk. 4; Rettens procesreglement, art. 116, stk. 3*)
2. *De Europæiske Fællesskaber — institutioner — offentlighedens adgang til dokumenter — forordning nr. 1049/2001*
(*Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1049/2001, art. 4*)

1. Selv om artikel 40, stk. 4, i Domstolens statut, som finder anvendelse på Retten i medfør af nævnte stats artikel 53, og Rettens procesreglements artikel 116, stk. 3, ikke er til hinder for, at en intervenient påberåber sig andre argumenter end dem, der er fremført af den part, der støttes, er det imidlertid en betingelse, at argumenterne ikke ændrer sagens genstand, og at interventionen stadig sker til støtte for partens påstande.

(jf. præmis 40)

2. Alene det forhold, at et dokument, der er omfattet af en begæring om aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, vedrører en interesse, der er beskyttet gennem en undtagelse, kan ikke begrunde, at undtagelsen bringes i anvendelse. En sådan anvendelse kan i princippet kun begrundes, såfremt institutionen forud herfor dels har foretaget en vurdering af, om aktindsigt i dokumentet konkret og faktisk kunne skade den beskyttede interesse, dels såfremt der i de tilfælde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 4, stk. 2 og 3, ikke forelå en mere tungtvejende offentlig interesse, der kunne begrunde indsigt i det omhandlede dokument. Endvidere skal risikoen for, at en beskyttet interesse skades, kunne forudses med en rimelig grad af sandsynlighed og ikke være rent hypotetisk. Den undersøgelse, som institutionen principielt skal foretage for at

bringe en undtagelse i anvendelse, skal følgelig udføres konkret og skal fremgå af beslutningens begrundelse. Det fremgår i øvrigt af nævnte forordning, at alle de i forordningens artikel 4, stk. 1-3, nævnte undtagelser finder anvendelse på aktindsigt »i et dokument«. Denne konkrete undersøgelse skal således foretages for hvert enkelt af de dokumenter, der er omhandlet i begæringen.

Endvidere gør kun en konkret og individuel undersøgelse, i modsætning til en abstrakt og samlet undersøgelse, det muligt for institutionen at bedømme muligheden for at give den, der har indgivet begæring herom, delvis aktindsigt i overensstemmelse med samme forordnings artikel 4, stk. 6, og nævnte forordnings artikel 4, stk. 7, bestemmer for så vidt angår den tidsmæssige anvendelse af undtagelserne til retten til aktindsigt, at undtagelserne i bestemmelsens stk. 1-3 kun finder anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet »i dokumentets indhold«.

Den forpligtelse, der påhviler en institution, til at foretage en konkret og individuel undersøgelse af indholdet af de dokumenter, der er omfattet af en begæring om aktindsigt, udgør således en principiel løsning, der finder anvendelse på alle de undtagelser, der fremgår

af stk. 1-3 i nævnte forordnings artikel 4, uanset hvilket område de ønskede dokumenter vedrører, bl.a. området for karteller eller området for kontrol med offentlig støtte. Den nævnte undersøgelse kan ikke være nødvendig, når det som følge af de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde er åbenbart, at aktindsigten skal afslås eller derimod imødekommes. Dette kunne bl.a. være tilfældet, såfremt det var åbenbart, at visse dokumenter som helhed var omfattet af en undtagelse til retten til aktindsigt, eller når det derimod var åbenbart, at de var tilgængelige som helhed, eller endelig, når de allerede var blevet

konkret og individuelt bedømt af Kommissionen under lignende omstændigheder. Det gælder endvidere, at det således er undtagelsesvist og udelukkende, såfremt den konkrete og individuelle undersøgelse af dokumenterne ville medføre en uforholdsmæssig administrativ byrde, der går ud over grænserne for, hvad der med rimelighed kan forlanges, at undersøgelsesforpligtelsen kan fraviges.

(jf. præmis 77-79, 85, 86 og 94)